

A VONATOKRÓL

*A felsővezetékben Isten lakik
– mesélte főpályamester dédnagyapám.
És mikor elérte a halál
szeretett ungvári pályaudvarán,
ő maga is elnyújtózott
az örök vágányok felett.
Galíciában sebzett lelke
a váltóárammal kiegyezett.*

*

*Egyes járatokról nem szól a menetrend.
Éjszaka jönnek a Beszkidek felől,
ahol monarchiás, szűk alagutakra
a Keleti-Kárpátok fenyvese dől.
Itt várják őket, kik már élni nem szeretnek,
és útra kelnek, mint az őseik.
A Latorca-hídon elvesznek a ködben,
s Csapra már csak a mozdony érkezik.*

*

*Egy apa a műszakra indulva
a sötét hajnalban rossz vonatra szállt.
Míg álmodó lányaira gondolt,
utastársává fogadta a halált.*

THÉSZEUSZ

*Sok szép ifjú bús labürinthosz vésteli mélyén
édes Athénért szörnyalak által lelte halálát.
Bánat rág és sorsom velük most kicserélném.
Sírod látva, atyám, gyász s bűntudatom tüze jár át.*

*Bár megtört a hazánkat sújtó mίνoszi átok,
s végre a tartarosz alján bűg és tombol a dúvad,
héroszi tettem a romlás árját hozta tirátok.
Holt fejedelmünk hantján újraidézem a múltat.*

*Fátylat küldve szememre égbe emelt a kevélység,
tompította az elmém édes naxoszi óbor.
Éjszín gályavitorlám látod, s elnyel a mélység –
így riadok fel az ágyamon estéknént milliószor.*

*Életem útvesztő lett, s rám tört benne a bánat,
mint iszonyú vérszomjjal tette a krétai vad rém.
Bárcsak tudnám ismét, merre van itt a kijárat,
és fonalad hova tetted, drágám, jó Ariadném.*